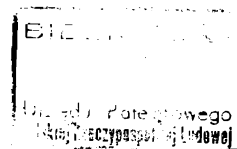

URZĄD PATENTOWY

A62b 9/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 8738.

Kl. 61 a 19.

Alexander Bernhard Dräger
(Lubeka, Niemcy).

Sposób zamknięcia nakrywy wkładek przyrządów oddechowych.

Zgłoszono 28 maja 1927 r.
Udzielono 23 kwietnia 1928 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sposób zamknięcia nakrywy nadającej się szczególnie dla takich wkładek przyrządów oddechowych, które można ponownie napełniać. Zamknięcie takie musi odpowiadać nie tylko zwykłym wymaganiom, lecz musi być również wykonane w ten sposób, żeby jego poszczególne części były połączone z wkładką zupełnie pewnie i żeby nie zwiększały obwodu samej wkładki.

Zadanie to rozwiązano w myśl wynalazku w ten sposób, że przymocowane są do osłony mimośrodowo obrotowe tarcze żłobkowe, a do nakrywy zewnętrzne kabłąki. Nałożony na nakrywę na osłonę naciska się kabłąki aby je wprowadzić na żłobkowe tarcze, które się potem obraca tak, żeby chwyciły i przytrzymały kabłąki. Przy obrocie tarcz w przeciwnym kierunku, pu-

szczają one kabłąki, które odskakują wtedy i umożliwiają zdjęcie nakrywy.

Sprężyste kabłąki są dostosowane do kształtu ściany osłony wkładki i są wykonane możliwie płasko, tak samo jak żłobkowe tarcze, więc nie zwiększają zbyt obwodu wkładki.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania przedmiotu wynalazku w zastosowaniu do wkładki o przekroju owalnym. Fig. 1 i 2 przedstawiają wkładkę w dwóch widokach bocznych, widzianych w kierunkach prostopadłych do siebie, przyczem nakrywka jest zamknięta; fig. 3 przedstawia taki sam widok jak fig. 2, lecz żłobkowe tarcze są tak obrócone że kabłąki odskoczyły na zewnątrz.

Na fig. 2 i 3 przedstawiono części zamknięcia (po jednej stronie wkładki) w

przekroju i dano im przesadnie wielką szerokość, aby rysunek był wyraźniejszy.

Górny otwór owalnej osłony a wkładki zamyka się zapomocą nakrywy b , której dolna część b^1 nasuwa się na osłonę a i uszczelnia zapomocą pierścieniowego szczeliwa c . W celu utworzenia powierzchni przylgowej dla szczeliwa krawędź blaszanej osłony a jest zaoblona nazewnątrz, a w zaoblenu jest wsunięty pierścień usztywniający d .

W pierścieniu d i w ścianie osłony są zamocowane dwa przeciwległe czopy e , na których są osadzone mimośrodowo obrotowe tarcze żłobkowe f względnie f^1 , obracane zapomocą klucza nasadowego lub urządzenia podobnego. Dolna część nakrywy jest wycięta w odpowiednich miejscach g , aby można pomieścić tarczę f , f^1 , przy czem do tejże części nakrywy są przymocowane dwa przeciwległe kabłąki h i h^1 zrobione z pasów blachy. Dolne końce tych kabłąków odstają sprężysto nazewnątrz (fig. 3).

W celu zamknięcia wkładki nakłada się nakrywę tak jak na fig. 3, poczem przyciska się kabłąki do ściany osłony a tak, żeby weszły na tarcze żłobkowe, które się potem obraca z położenia wskazanego na fig. 3 do położenia jak na fig. 1 i 2, przy-

czem kabłąki przyciskają nakrywę do osłony i przytrzymują ją. Tarcze żłobkowe zachowują nadane im położenie i przytrzymują kabłąki w żłobkach, tak że mimowolne otworzenie kabłąków jest niemożliwe.

Chcąc otworzyć nakrywę trzeba tylko obrócić tarcze żłobkowe do pierwotnego położenia (fig. 3), bo wtedy kabłąki same odskakują nazewnątrz.

Dno osłony wkładki może być tak samo zamykane. Zamiast dwóch zamków, można użyć więcej, np. cztery.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób zamknięcia nakrywy wkładek przyrządów oddechowych, zaopatrzonej w kabłąki zamykające i tarcze ryglowe, znamieny tem, że do nakrywy (b , b^1) są przymocowane kabłąki (h) odstające sprężysto nazewnątrz, dociągane zapomocą obrotowych tarcz (f) zaopatrzonych na obwodzie w żłobki i osadzonych mimośrodowo na osłonie (a) wkładki.

Alexander Bernhard Dräger.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

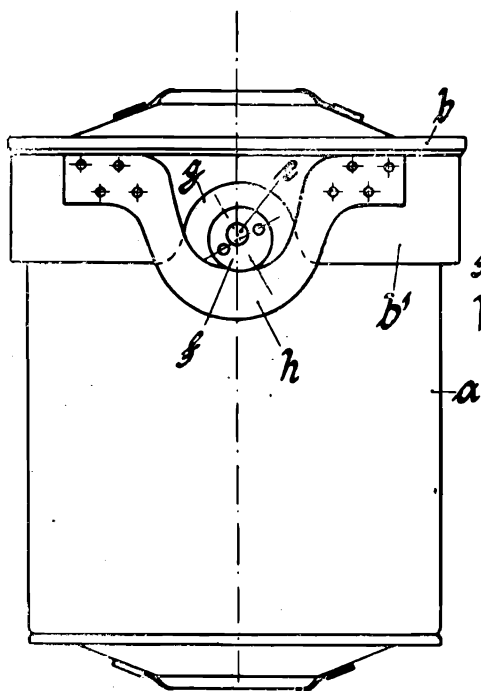

Fig. 1

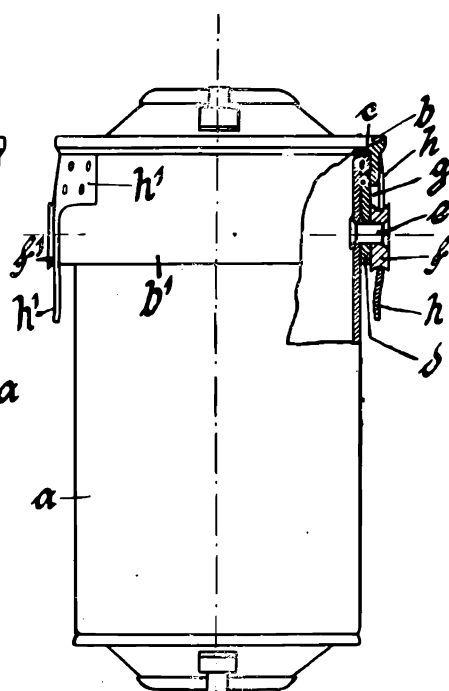

Fig. 2

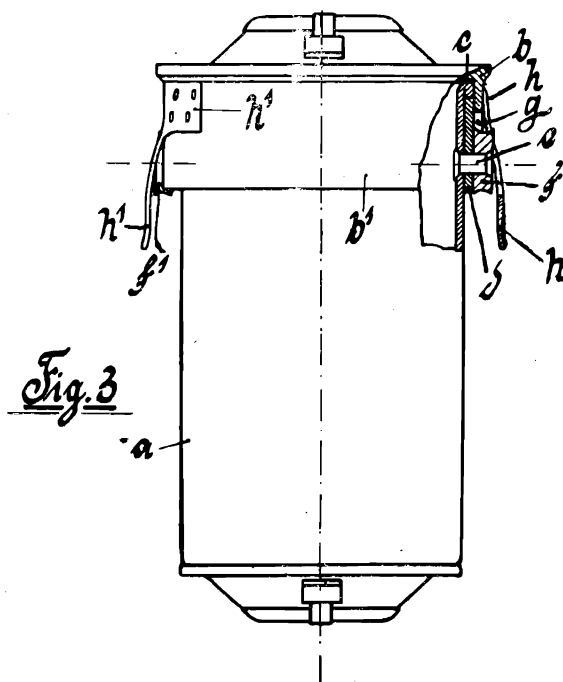

Fig. 3